

Fylkesmannen i Vestland

Alver kommune
Havnevegen 41 A
5918 FREKHAUG

Vår dato:
26.05.2020

Vår ref:
2019/21828

Dykkar dato:
08.05.2020

Dykkar ref:

Saksbehandlar, innvalstelefon
Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage på dispensasjon for flytebrygge - Alver - (Lindås) - 195/88 - Leiknes

Vi viser til brev frå kommunen datert 08.05.2020. Saka gjeld vedtak om dispensasjon for flytebrygge på gnr. 195 bnr. 88 på Leiknes.

Det vart gjeve avslag på søknad om etablering av flytebrygge i vedtak datert 18.12.2019. Vedtaket er klaga på av tiltakshavar i brev journalført 15.01.2020. Utval for areal, plan og miljø gjorde følgjande vedtak i møte 29.04.2020:

«Klagen vert tatt til følgje. Areal plan og miljø utvalet gir klagar dispensasjon frå § 1-8 i plan- og bygningslova og arealformål i kommuneplan og gir løyve til oppføring av flytebrygge. APM kan ikkje sjå at omsyna til gjeldande føresegner vil bli vesentlig tilsidesett ved å gi dispensasjon. Flytebryggen vil ikkje være til hinder for fri ferdsel i området. Omsynet bak vern av stransona er for å sikre ålmenta sine interesser, spesielt ferdsle og friluftsinteresser, landskapsomsyn og verneinteresser. Vi kan ikkje sjå at desse omsyna vert tilsidesatt.

Den aktuelle plasseringa har begrensa interesse for ålmenta. Tiltaket har liten utstrekning. I rullering av kommuneplan ble det gjort begrensning i planprogrammet som tilsa at bare større næsteområder og småbåthamner ble tatt med i vurderingen. Derfor har ikkje det vert opna for å gjere mindre endringer som denne. Flytebryggen vil komme istedenfor båtfeste, som går lenger ut enn det feste til flytebryggen vil ha. Plan og miljøutvalget ser etter ei samla vurdering at fordelane er klart større enn ulempene ved å ta klagan til følge.»

Fylkesmannen i Vestland klagar med dette på Utval for areal, plan og miljø sitt vedtak av 29.04.2020, sak 058/20.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak det formålet området er sett av til i arealdelen av kommuneplanen og plan- og bygningslova sine formål, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Arealdelen av kommuneplanen har vore gjennom ein omfattande prosess, og er vedteken av

kommunestyret. Det skal såleis ikkje vere kurant å gjera unntak frå gjeldande plan. Ut ifrå omsynet til offentlegheit, samråd og medverknad i prosessen er det viktig at endringar ikkje skjer ved dispensasjonar, men at endringane vert handsama etter reglane om kommuneplanlegging og reguleringsplanlegging, jf. Ot. prp. 32 (2007-08) s. 242.

Fylkesmannen rådde i frå dispensasjon i brev av 18.11.2019. Det går fram av pbl. § 19-2 fjerde ledd at kommunen ikkje bør dispensere der statlege og regionale styresmakter har uttalt seg negativt til søknaden. Fylkesmannen viser til uttale som grunnlag for si klage:

«Lindås ligg i sone to i Statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona langs sjø, der arealpresset er stort. Vi viser til Ot.prp.nr. 32 (2007-2008) der det mellom anna står:

«Det er et nasjonalt mål at strandsonen skal bevares som natur- og friluftsområde tilgjengelig for alle. Regjeringen ønsker en strengere og mer langsiktig strandsoneforvaltning. Det er derfor nødvendig med en streng praksis ved behandlingen av dispensasjoner i 100-metersbeltet langs sjøen. Forbudet i § 1-8 mot bygging i 100-metersbeltet langs sjøen veier tungt. Det skal svært mye til før dispensasjon kan gis til bygging her, spesielt i områder med stort utbyggingspress»

I denne saka er Fylkesmannen uroa for uheldig presedensverknad ein dispensasjon i denne saka kan få for liknande saker. Vi kan ikkje sjå at det føreligg nokon særlege tilhøve som skil denne saka frå andre liknande saker. Fylkesmannen meiner at ein må prøve å finne fellesløysingar, heller enn at kvar eide dom skal ha si flytebrygge, jf. statlege planretningsliner for ei differensiert forvaltning av strandsona langs sjø. Dette er eit arbeid som bør gjerast i arbeid med kommuneplanen.

Fylkesmannen rår ifrå dispensasjon til flytebrygge i denne saka.»

Fylkesmannen vil presisere at Leiknes ligg sentralt i kommunen og at strandsona i området er under press. Den aktuelle eideomen og naboeideomen har etter det vi kan sjå få inngrep i strandsona. Strandsoneverdiane dreier seg ikkje berre om tilgjengeleghet og friluftsliv, men også landskap, naturmangfold og kulturmiljø. Det er ei verdi i seg sjølv å halde strandsona fri for inngrep. Ved å tillate mindre tiltak her og der i strandsona, særleg i områder med stort byggepress, kan ein få ein bit for bit nedbygging, som på sikt kan føre store verknadar for strandsoneverdiane.

Vi viser til Statlege planretningslinjer for differensiert forvalting av strandsona langs sjøen:
«Gjennom planlegging etter plan- og bygningsloven skal strandsonen vurderes helhetlig og langsiktig. Arealbruken skal vurderes konkret i forhold til de interesser som gjør seg gjeldende i ulike deler av strandsonen. Strandsonen skal vurderes i kommuneplanen, og eventuelt i regionale planer der det er hensiktsmessig.»

Fylkesmannen si vurdering er at nye brygger og båthamner i dette området må vurderast i kommuneplanen. Kommunen bør då legge opp til fellesanlegg. Vi viser til at det allereie er eit fellesanlegg i nærleiken, som ein kan vurdere om det er tilrådeleg å utvide.

I denne saka er det naudsynt med dispensasjon frå byggegrense mot sjø, LNF-formål og bruk og vern av sjø og vassdrag i kommuneplanen til Lindås. Kommunen har sett eige byggegrense i formål fritidsbustad lengre vekke frå sjøen, her går byggegrensa i veggliv på eksisterande bygningar. Fylkesmannen si vurdering at både arealdelen av kommuneplanen for Lindås kommune og rikspolitiske retningslinjer for differensiert forvaltning av strandsona vert vesentleg tilsidesett ved ein dispensasjon i denne saka. Jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Fylkesmannen heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Fylkesmannen klagar difor på Alver kommune sitt vedtak av 29.04.2020, saknr. 058/20.

Fylkesmannen ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon, slik det er søkt om. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Nils Erling Yndesdal
avdelingsdirektør

Egil Hauge
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent